

EL DRET HUMÀ A L'AIGUA POTABLE I AL SANEJAMENT SERÀ REALITAT AMB LA PARTICIPACIÓ DE TOTS I TOTES EN LA SEVA DEFINICIÓ

Avui, Dia Mundial de l'Aigua, i després que la passada setmana tingués lloc a Marsella, el 6è Fòrum Oficial de l'Aigua, així com el Fòrum Alternatiu de l'Aigua, volem fer patent que la situació de l'accés a l'aigua potable i el sanejament segueix essent un dels grans reptes del S. XXI.

El dret humà a l'aigua i el sanejament va ser reconegut el 28 de juliol de 2010 per l'Assemblea General de Nacions Unides. Des de llavors, la tasca que segueix a aquesta victòria és la de concretar a nivell local, nacional, regional i internacional, el seu contingut.

Tenint en compte que el dret humà a l'aigua i el sanejament és un dret del qual depenen altres drets, entre ells la vida, la salut, l'alimentació i la dignitat humana no només de les generacions presents sinó de les futures, és necessari que l'aigua com a bé comú sigui gestionada, des de l'esfera pública, amb la participació i el control de tots i totes.

En el context actual, en què se'ns està privatitzant tot el que és públic, des de la societat civil hem de seguir treballant per evitar que els governs deixin en mans de les empreses privades la garantia d'aquest dret humà, a través de fórmules sofisticades com les Aliances o els Partenariats Público- Privats (PPP) .

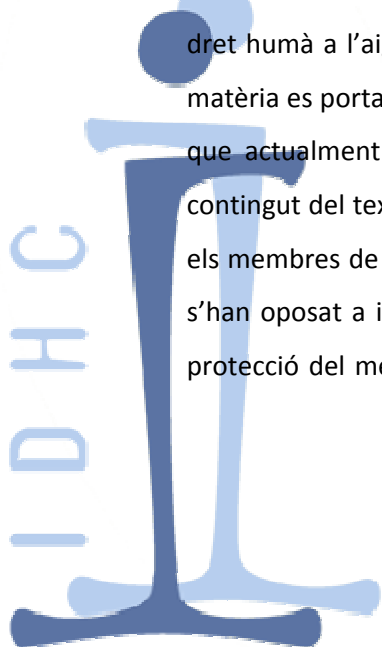
Som crítics davant la privatització dels serveis públics d'aigua que garanteixen aquest dret prestacional, així com el fet que Nacions Unides deixi en mans de les empreses transnacionals qüestions tan importants com l'accés a l'aigua potable i al sanejament o la protecció del medi ambient, com ho ha demostrat el darrer Fòrum Oficial de l'Aigua i ho corrobora la propera Cimera del Medi Ambient que se celebrarà a Rio del 20 al 22 de juny, on, sota el paraigües de l'economia verda, s'abordaran noves formes de capitalisme verd.

Les qüestions relacionades amb els drets bàsics essencials, com és l'accés a l'aigua potable i el sanejament, i la seva relació amb la protecció del medi ambient, s'han de garantir pels poders públics des d'un enfocament de drets humans que nodreixi les qüestions de desenvolupament a casa i arreu.

Un exemple de la manca d'enfocament de drets humans en el tractament de les qüestions relacionades amb l'aigua és l'últim comunicat presentat per l'Organització Mundial de la Salut i UNICEF. En aquest comunicat es considera que s'ha aconseguit l'objectiu de reduir a la meitat, abans del 2015, el nombre de persones que no tenen accés a l'aigua potable i al sanejament bàsic. L'indicador utilitzat per determinar el compliment d'aquest objectiu ha estat el nombre de canonades instal·lades, sense fer esment ni considerar les condicions que envolten la garantia d'aquest dret humà, oblidant en tot cas, un dels seus components, l'accés al sanejament bàsic. En termes de garantia dels drets humans, no només s'ha de valorar el nombre d'instal·lacions que permeten l'accés a l'aigua potable i al sanejament bàsic, sinó també, i el més important, la disponibilitat d'aquests serveis, la seva accessibilitat, tant física com econòmica, l'acceptabilitat de les instal·lacions per la comunitat i la qualitat de l'aigua i del servei. A més, s'han de respectar els principis de sostenibilitat, del servei i del medi, el principi d'igualtat i no discriminació en el seu gaudi i la participació de tots i totes en la seva definició i prestació.

En aquest sentit, la Relatora Especial sobre el dret humà a l'aigua i al sanejament ha manifestat la seva preocupació en relació a la garantia del dret humà a l'aigua, ja que molts estats han estat reticents a incloure explícitament en la declaració final del Fòrum Oficial una menció expressa a aquest dret humà, la qual cosa suposa un retrocés en el ja assolit a nivell internacional sobre la matèria. Aquesta regressió dels estats en relació al reconeixement del dret humà a l'aigua i al sanejament es farà patent en les properes negociacions que sobre la matèria es portaran a terme en el si del Consell de Drets Humans a Ginebra i en les discussions que actualment s'estan realitzant en l'Assemblea General de Nacions Unides en relació al contingut del text final de la Declaració de la Cimera de Río+20. Alguns Estats en bloc, com ara els membres de la Unió Europea, del grup 77 o països com Canadà, Estats Units o Regne Unit, s'han oposat a incloure una referència al dret humà a l'aigua i al sanejament en relació a la protecció del medi ambient i en la gestió del servei públic de l'aigua, la qual cosa els serveix

per a delegar la seva garantia de protecció a les gran empreses transnacionals. Aquests fets suposen un retrocés en les obligacions dels estats assumides el 2010 en relació a la implementació del dret a l'aigua.

En aquest sentit, demanem als nostres governs que els ciutadans i les ciutadanes puguem participar en les qüestions relacionades amb el dret a l'aigua i les polítiques públiques que se'n deriven, per tal d'aconseguir una gestió democràtica, transparent i responsable que, d'una banda, garanteixi el dret humà a l'aigua sota paràmetres mediambientals i, de l'altra, que faci revertir tots els beneficis d'aquesta gestió en la ciutadania i en el seu entorn.

